

خورشید

شگفتی‌های

• ریحانه بهبودی
• تصویرگر: لاله ضیایی

خورشید سرچشمه‌ی نور و گرما و ستاره‌ی حیات‌بخش ما ساکنان کره‌ی زمین، گویی هر روز از پشت کوه‌ها بالا می‌آید و به ما سلام می‌کند. در طول روز نور و گرمای خود را بی‌دریغ به انسان‌ها، حیوانات و گیاهان می‌بخشد. بعد، کم‌کم رنگش نارنجی و قرمز دیده می‌شود، غروب می‌کند و به پشت کوه‌ها باز می‌گردد. هیچ فکر کرده‌ای که خورشید پس از اینکه غروب می‌کند، کجا می‌رود؟ می‌رود تا آن‌که استراحت کند یا می‌رود که نور و گرمای خود را به ساکنان بخش‌های دیگر زمین برساند؟

خورشید زیبای ما چه اسرارآمیز است! صبح که طلوع می‌کند، قرمز به نظر می‌رسد. سپس انگار در آسمان حرکت می‌کند و هنگام ظهر نورهای طلایی‌رنگش را روی سر ما می‌پاشد. آن‌گاه آهسته غروب می‌کند و دوباره با رنگ قرمز از ما خداحافظی می‌کند. بیا یک‌روز با خورشید از صبح خیلی خیلی زود، یعنی همان موقعی که خورشید در آسمان طلوع می‌کند هم‌سفر شویم. سپس برویم وسط آسمان و تا غروبش آن را همراهی کنیم. چه سفر هیجان‌انگیزی! هم‌مکان خورشید تغییر می‌کند، هم رنگش، و هم مقدار نور و گرمایش. تازه، برای ما کلی پیام دارد. تا حالا به پیام‌هایش دقت کرده‌ای؟ هیچ می‌دانی ستاره‌شناسان مسلمان از کجا می‌فهمند نماز صبح را چه‌وقت باید خوانند؟ یا نماز ظهر و عصرمان کی قضا می‌شود؟ ثانیه‌های زندگی من و تو و بقیه‌ی موجودات با این پدیده‌ی شگفت‌انگیز خلقت، یعنی همین طلوع و غروب خورشید، رقم خورده‌اند. یک لحظه تصور کن اگر خورشید طلوع نمی‌کرد یا بعد از اینکه طلوع کرد دیگر غروب نمی‌کرد، چه می‌شد؟! برای یافتن پاسخ این پرسش، بیا با هم پای درس امام صادق (ع) بنشینیم. ایشان شاگردان دانشمند زیادی داشتند. امام صادق (ع) در کتاب ارزشمند «توحید مفضل»* به بسیاری از پرسش‌های علمی ما پاسخ داده‌اند.

* توحید مفضل: مجموعه بیانات امام صادق (ع) درباره‌ی شگفتی‌های خلقت که شاگرد ایشان به نام مفضل جمع‌آوری کرده است.

«همین طلوع و غروب همیشگی خورشید، یکی دیگر از شگفتی‌های آن است. فکر کن، اگر خورشید طلوع نکند، چه می‌شود؟! دنیا برای همیشه تیره و تاریک می‌شود و دیگر لذت‌هایی که از روشنایی روز می‌بریم وجود نخواهند داشت. فکر کن، اگر خورشید بالا بیاید و غروب نکند، چه می‌شود؟! در آن صورت همیشه روز است و مردم دیگر آرامش و سکون نخواهند داشت. اگر همیشه روز باشد، مردم طمع می‌کنند پیوسته کار کنند! یا اگر تاریکی شب نبود، بعضی از مردم به خانه‌هایشان بر نمی‌گشتند و آن قدر کار می‌کردند تا از پا بیفتند. اگر خورشید همیشه در آسمان بود، زمین از حرارت آن، چنان داغ می‌شد که حیوانات و گیاهان را می‌سوزاند و نابود می‌کرد!»

خدای دانا و توانا با حکمت و برنامه‌ریزی دقیق خود این‌طور خواسته است که خورشید گاهی طلوع کند و گاهی غروب. مثل چراغ‌های خانه که وقتی کارمان تمام می‌شود، آن‌ها را خاموش می‌کنیم و می‌خواهیم یا استراحت می‌کنیم. خداوند نور و تاریکی را با هم آفریده است. آن‌ها ضد یکدیگرند و برای نظم‌بخشیدن به کارها آفریده شده‌اند.»^۱

۱. منبع:

متن بالا از صفحه‌ی ۱۳۵ کتاب «دنیای دیدنی» برگردانی روان از کتاب توحید مفضل، انتخاب شده است. نویسنده‌ی این کتاب آقای رضا مصطفوی و ناشر آن هم «عهد ما» است.

رمزیننه را با گوشی همراهت
پویش کن و طلوع و غروب
زیبای خورشید را ببین.

